

משפחות יקרות

מאת: איזי מן

זאת משפחה בבית דירות, קומה שלישית... משפחה בבית, ליד מעגל התנועה, במושב... * משפחה שיש לה ארבעה דורות מאחד ששרד, אבל השכול נכנס בדלת, ואחרי עשרים שנה – שוב הוא שב... * משפחה של המורה, שחנכה לאהבת המולדת – ולא ידעה כמה האהבה הזו יקרה * ומשפחתו של לוחם במחתרת, שבנו – עוד לפני ששאלו מי – התנדב להיות ראשון בשירה * וזה השכן, שתמיד ראה לפניו את אביו שנפל – והלה, אל המות, בדיוק באותו המסלול * והחבר בכתה... כן, גם הנכד של הקרובים, שניצלו מפוגרום... והבחור – הביטן, החיכן – שגר, פעם, ממול... * זאת משפחה של רופאה... ועובדת במעבדה... ועולה חדש, שבא בעקבות החלום... ומשפחה של פועל... * אלה המשפחות היקרות, המפארות, של עם ישראל **

משפחות יקרות – וכמה רבות, כאלה, ששמותיהן נחקקו על פני הארץ, ובלב * עם השם הפרטי: שפרץ... שהסתער... שחלץ, תחת אש... שבגופו, ובטנק בודד, עצר את האיב... * משפחות שיכולות היו לחלום כל לילה, בשלוה... להמשיך, שלמות, את המסע בין ימי החג והחול... * ולהשאיר עם ישראל, שלא נכנס אל רשימת הנצח של השכול * יכלנו להכיר אותן בזכות משלח היד של האב או האם... או הכשרון של הבן: בספורט, במתמטיקה או בשירה... * והחלל היה – אולי, בכלל – אלוף משנה במלואים... או מנכ"ל... או מחנך משכמו ומעלה וגדול בתורה... * אבל הבשורה נכנסה, כמו שד, לכל אחת אל הבית – נכנסה, ומאז לא יצאה שוב לעולם * וההד – מהרגע שהוא – מכה שוב ושוב פתוחה. כנפץ. כרעם. וגם בשקט, אף פעם לא נאלם * ולכל המשפחות, שבהן כבה האור... לכל המשפחות, שעד אז התגוררה אצלן הצפיה לעוד יום, לעוד שמחה... * לכל המשפחות, שלצד השם – שנמצא אף איננו – נוספו שתי מלים: זכרוננו לברכה * ולכלן כאב אחד, וחד * פה הדמעות לא פוסקות לרדת, והיו לנהר של געגועים – והשפל תמיד גאות * וכאן האפויק וההשלמה, כי באסון שירד על הבית התגלו, בתפארתן, המסירות והרעות * כאן זו רק התמונה בתליון – על הצואר, הכי קרוב ללב... פה, החדר כלו היה למקדש הזכרונות... * בבית הזה האחים מרכינים ראש, בתפלה אלמת... ופה מזכירים, עם חברים, במסע רגלי ובמלים ומגנינות... * כאן האחות, שידעת: עכשו רק היא נותרה להמשיך – וקראה לבנה באותו השם... * וכאן האלמנה, שמעולם לא נשאה מחדש... ואבא, שלא יכל היה לשאת את הצער – כאלו הרגיש אשם... * והבת, שמלואה בכל רגע את ההורים, שנחלשו... ופה – אין מי שיזכיר, כי נגדע אילן הדורות... * אלה, כלן, המשפחות החסרות * שכלן, בשבילנו, משפחות יקרות **

משפחות יקרות – והלואי, הו הלואי, שהיו רק משפחה פשוטה... משפחה ועוד
משפחה אחת בשבטי ישראל * משכונה בחולון... מראשוני המתיישבים בנגב... דור
שביעי בירושלים... או אבא, אמא ושני בנים, מיבנאל... * משפחה משכונת וילות
בפרבר... משכון עממי, שצמח לעיר באהלי המעברה * ומשפחה כל כן
תל-אביבית, אבל השרשים נמתחים מהרי האטלס או ממזרח אירופה, מהעירה *
אבל, בזו אחר זו... בכרוניקה של המלחמה – הכואבת, הצורבת, זו שעד היום לא
תמה... * רשמו את עצמן בספר דברי הימים, כי בזכותן מדינת ישראל כל יום
מחדש מתעוררת וקמה * כן, אלה המשפחות שכלנו מכירים: מהאנדרטה שלצד
הדרך... מספר הזכרון, על המדף בספריה... ומהשלט שנוצב בכפר... * הרי הן
בגבעת התחמשת... בחנה הסינית... בעמק הבכא... במרדפים שבבקעה... בקרב
על העיר העתיקה... * ובכל המלחמות, וביניהן... במסדרי הנצחון – והזכרון...
בנתיבי הקרב והשירות... * הן שם, כלן. משפחות יקרות **